

Verme Selama Yazık

— Nuri Baş · 23 Mayıs 2026

Not: Bu şiirin muhatabı asla bu siteden bir arkadaşım değildir.

Haykırarak söylesem de gönlünde yer etmez

Öyle arsızlaşmış ki utanıp da ar etmez
Paslı kilit açılmaz çevirsem de kar etmez
Usulca geç yanından verme selama yazık.

Söylediğim her sözüm taşa çarpıp dönüyor
Ziya gönderiyorum üfleyince sönüyor
Gönlü olmuş bir külhan hasetinden yanıyor
Harcadığım gayrete doğru kelama yazık.

Anlamaz ki nükteden ince ruhtan eser yok
Şu çiviye çak desem elinde bir keser yok
Boşa aranıp durma ondan daha beter yok
Her hali ele verir yapma reklama yazık.

Haram yiyip semirmiş tartılsa kantar patlar
Kendince çok çağdaşmış her ayda bir çağ atlar!
Sosiz yapacak olsam üzülür eşek, atlar
Aynı rafta duracak rafta salama yazık.

Dilim sivridir benim burgu gibi oyarım
Kızdığımda kükrerim yoktur benim ayarım
Alır kıçın üstüne bir çöplüğe koyarım
Çürümüşle uğraş dur,değme sağlama yazık

Şu bembeyaz kağıtlar adı ile kirlendi
Söylenince suçları havlayıp da dırlandı
Yanımızda yeri yok oturunca darlandı
Daha söylemem artık yeter kaleme yazık.

Bu kadar kelimeler yeter uğraşamam seninle
Sana tavsiyem şudur gel uğraşma benimle

Kimler oynadı bilmem ayarınla, geninle
Alıp taş diye koysam temiz helama yazık

Nuri Baş